

De andere kant van....

Egbert Kruidhof (53)

Water is Egbert Kruidhof's lust en leven. Het lijkt iets besmettelijks. Zijn opa was als tjalkschipper verknocht aan het water, zo-ook zijn vader. En Egbert, die is niet anders. In zijn werk als districtsmedewerker draait het allemaal om water. Ook in zijn vorige banen, als brug- en sluiswachter bijvoorbeeld, speelde water de hoofdrol.

De andere kant van Egbert heeft, hoe kan het ook anders, even-

eens met water te maken. Egbert -die overigens 53 jaar geleden in Medemblik op het water geboren werd- woont op een boot. Nee, niet op een woonboot, maar op een echt schip van 16 bij 4 meter. Het is 35 jaar geleden gebouwd door Egbert samen met zijn vader. De boot was eigenlijk voor zijn ouders bedoeld. Zodat ze een beetje konden zwerven. Sinds het overlijden van zijn ouders bewoont Egbert het schip in zijn eentje. Het gevoel van vrijheid is wat hem het meeste aan wonen op het water trekt. Hij betitelt zichzelf als 'niet geschikt voor het huisje,

Het gevoel van vrijheid is wat Egbert Kruidhof het meeste aan het leven op het water trekt.

boompje, beestje-verhaal'. Hij heeft het op zijn stek aan het water prima voor elkaar. Oké, het uitzicht aan de voorkant is wat minder sinds het terrein tot industrieterrein is omgedoopt, maar het panorama aan de andere kant is er niet minder om. Vanuit de knusse kleine woonkamer kijk je op het kabbelende water, het zachtjes wuivende riet met op de achtergrond het uitgestrekte boerenland. Het moet heel rustgevend zijn om vanuit een luie stoel naar buiten te staren terwijl de boot zachtjes op het water deint. Veel tijd zal Egbert daar echter niet voor

gerangschikt in rijen aan de muren, waarin gereedschap en ontelbare moertjes, boutjes, spijkers en wat dies meer zij keurig zijn opgeborgen. Een El Dorado voor de doe-het-zelver.

Al met al voelt Egbert zich in zijn domein aan de Nieuwesluizervaart in Slootdorp als een vis in het water. Figuurlijk wel te verstaan, want zwemmen is niet zijn sterkste kant. „Ik houd een schipperstraditie in ere,“ zegt hij. „Vroeger hoefde je als schipper niet te kunnen zwemmen. Je zorgde gewoon dat je niet over boord viel...“

hebben. Hij is een bezige bij met twee rechter handen. Met een zelf verbouwd kajuitscheepje dat naast het woonschip is aangemeerd maakt hij vaartochten. En als hij niet op het water bezig is dan knutselt hij wel aan de rand van het water aan van alles en nog wat. Het door hemzelf aan wal gebouwde schuurtje herbergt een niet te tellen hoeveelheid laadjes, opbergdoozjes en kasten, allen netjes